

Dato: 29. september 2010
J.nr.: 10/17170

Folketinget, Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik
Christiansborg

**Ministeren for flygtninge, indvandrere og integrations besvarelse af UUI alm del.
spørgsmål nr. 325. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Marianne Jelved (RV).**

Spørgsmål nr. 325:

"Ministeren bedes oplyse, hvilken retskilde den vejledende 2-årsgrænse, der vedrører udlændingelovens § 19, stk. 8, udspringer af."

Svar:

Ved alle afgørelser om inddragelse af opholdstilladelse foretager udlændingemyndighederne en konkret vurdering af, hvorvidt en inddragelse må antages at virke særligt belastende for den pågældende, navnlig på grund af udlændingens tilknytning til det danske samfund, alder, helbred, tilknytning til herboende personer m.v., jf. udlændingelovens § 26.

Ved denne vurdering skal der tages særligt hensyn til, om samlivsophøret skyldes, at udlændingen har været udsat for overgreb, misbrug eller anden overlast m.v. her i landet, jf. den særlige bestemmelse i udlændingelovens § 19, stk. 8.

Bestemmelsen i udlændingelovens nugældende § 19, stk. 8, blev indført ved lov nr. 380 af 22. maj 1996, men allerede siden 1992 har der efter en ændring af udlændingeloven, jf. lov nr. 482 af 24. juni 1992, været en særlig praksis for vurdering af inddragelsessager, hvor udlændingen har været udsat for vold fra sin ægtefælle, og hvor volden har været årsagen til samlivsophøret.

Myndighedernes praksis har efterfølgende været administreret i overensstemmelse med bemærkningerne til ændringslovene fra henholdsvis 1992 og 1996, idet der på baggrund af de konkrete sager har været en løbende udvikling i praksis, herunder eksempelvis for så vidt angår dokumentationskravet for volden.

Ved bestemmelsen i udlændingelovens nugældende § 19, stk. 8's indførelse i 1996 fremgår det bl.a. af bemærkningerne til bestemmelsen, jf. lovforslag nr. 150 af 17. januar 1996 om ændring af udlændingeloven, side 3:

"Det bør således efter udvalgets opfattelse ikke længere være afgørende for udfaldet af sagen, hvor længe en udenlandsk, voldsramt kvinde har opholdt sig i landet, og udlændingemyndighederne skal i højere grad vurdere de konkrete omstændigheder i de enkelte sager.

Udvalget finder, at vold i ægteskab eller samliv bør indgå som et særskilt hensyn til udlændingelovens § 26, hvorefter udsættelse for overgreb, misbrug eller anden overlast m.v. her i landet, eller fordi udlændingen i øvrigt befinder sig i en særligt svag position, bør medføre, at en tidligere meddelt opholdstilladelse ikke inddrages.

Indenrigsministeriet kan tilslutte sig udvalgets anbefaling."

I sager, hvor udlændingemyndighederne anser voldsudøvelsen for dokumenteret og for at være den reelle årsag til samlivsophævelsen, foretager myndighederne således i hver enkelt sag en konkret og individuel vurdering af, om en afgørelse om inddragelse må antages at ville virke særligt belastende for den pågældende. (§ 26-vurderingen)

Praksis i forhold til denne vurdering har udmøntet sig i en positiv formodningsregel, hvorefter det antages, at en udlænding, der har haft mere end to års ophold, har opnået en sådan tilknytning her til landet – forudsat at den pågældende har gjort en indsats for at blive integreret i det danske samfund – at det vil virke særligt belastende for den pågældende, såfremt den pågældendes opholdstilladelse inddrages.

Det følger heraf, at den pågældende skal have ydet en indsats udover blot at opholde sig i Danmark, og vurderingen heraf vil afhænge af de øvrige momenter i den samlede § 26-vurdering, herunder særligt vurderingen af hvilken tilknytning den pågældende har fået til det danske samfund. Ved vurderingen heraf inddrages det forhold, at udenlandske familiesammenførte kvinder, der lever i et voldeligt ægteskab, kan have svært ved at integrere sig og skabe tilknytning til arbejdsmarkedet m.v. som følge af ægtefællens undertrykkelse. Samtidig vil en udlænding, der ikke på nogen måde har gjort noget for at blive integreret her i landet, således efter en helt konkret vurdering kunne vurderes at have en så begrænset tilknytning her til landet, at den pågældendes opholdstilladelse – trods dokumentation for vold – vil blive inddraget.

I denne vurdering efter § 26, stk. 1, tages der også hensyn til eventuelle ophold i Danmark, der ligger forud for den periode, hvor udlændingen har haft opholdstilladelse som led i ægtefællesammenføring, ligesom der tages hensyn til længden og karakteren af et eventuelt ophold i Danmark, der ligger tidsmæssigt efter samlivsophævelsen.

Der er altid tale om en konkret vurdering af hver enkelt sag, og det er derfor ikke udelukket, at der kan meddeles ret til fortsat opholdstilladelse, selvom udlændingen har opholdt sig i Danmark i mindre end to år.

Den vejledende 2-års formodningsregel er således udtryk for en udmøntning af et positivt hovedhensyn i skønsudøvelsen, der er et udslag af den hidtidige almindelige praksis.

Jeg kan desuden henvise til notat af 9. februar 2010 om behandlingen af sager, hvor en familiesammenført ægtefælles opholdsgrundlag ikke længere er til stede grundet vold, som

blev omdelt den 9. marts 2010 til udvalget i forbindelse med besvarelsen af UUI alm del. spørgsmål nr.137.

Endeligt kan jeg oplyse, at ministeriet i 2008 havde lejlighed til overfor Folketingets Ombudsmand at redegøre for praksis på området.

Med venlig hilsen

Birthe Rønn Hornbech